

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 12. Infinita Dei ad ignoscendum clementia, qua boni vtuntur, mali
abutuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

1. Cor. II. 26.

Ibid. VI. 27.

Psal. 44.

XII.
INFINITA DEI
AD GNOSCEN-
DVM CLEMEN-
TIA, QVA BO-
NI VTUNTUR,
MALI ABVTUN-
TUR.

nis Domini, vt inde diuinam bonitatem memoria recolentes, in amore eius crescamus, & ad gratiarum actionem accendamus, dixit enim: *Hoc facite in meam commemorationem. Quotiescumq; enim manducabitis panem hunc, & calicem bibetis, mortem Domini annuntiabitis.* Atqui multi non in memoriam, sed in iniuriam Domini id faciunt, Christumq; sibi, quasi de nouo crucifigunt. *Quicumque*, ait Apostolus, *manducauerit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè, reus erit corporis, & sanguinis Domini.* Quot enim, præsertim hoc Paschali tempore, communicant sacrilegè confessi: habentes affectum occultum odij, scortationis, rei alienæ retinendæ? Quare sicut in Iudam post buccellam acceptam, intrauit Satanas; ita in tales, dum intrat in os Christus, intrat Christum illico expulsurus diabolus. Quid prodest in ore Christus, si sit in corde diabolus? Nam hunc ibi esse, inde apparet, quia *ex abundantia cordis os loquitur; & ex oris halitu intelligitur, quid homo ederit biberitque.* Quid enim de illo sentitis, qui, vt aliàs dixi, SS. Eucharistia vix in templo sumpta, domum rediens, quasi poeniteret eum ad sacram mensam accessisse; illico perquam sanè iactanter ait: *Quàm pulehra mecū hodie femina synaxin sumpsit; non potui eius formam contemnere &c.* Dauid Deo plenus dicebat: *Eructauit cor meum Verbum bonum:* quid de istis dicemus, qui talia verba eructant? qua spurcitie erunt pleni? Quis credat, talem linguam fuisse sanguine Christi irrigatam? In ore gerunt Redemptorem, corde præferunt meretricem, quam oculis intuentur. Hinc eò proceditur, vt tandem sacrosancta hostia ex ore exempta, vel Iudæis vendatur, conuulneranda, vel suræ insuatur, aut veneficorum artificio vertatur in vnguentum sagarum, maximis spurcitijs inquinata.

Videts extremam hominum malitiam? populatione, caedibus, bellis, immo Inferno dignam? & si fieri posset, meritam, vt mille Inferni inter se necterentur. Hanc omnem malitiam Deus ab aeterno præuidit, & tamen ad eò infinita est eius bonitas & misericordia, vt quasi non videret, hominem nihilominus cōderet, ei hæc ipsa sacramenta offerret, quæ illi, etiam post hæc omnia enarrata, in remediū salutis essent. Nimirum ad eò est clemens, vt cum voluerit homines sibi inuicem in die, non solum

lūm vſque ſepties, ſed etiam vſque ſeptuagies ſepties, hoc eſt, ſine numero & ſine, ignoſcere, multo id ipſe vellet magis præſtare, vt nos ad pœnitentiam adducat. Inter homines nihil eſt difficilius, quàm vel leuem iniuriam lædenti ignoſcere: opus autem hoc Dei eſt, vt grauiffima ignoſcat, & citò & facilè: *Mifereris omnium, quia omnia potes, & diſſimulas peccata hominum propter pœnitentiam. Diligis enim omnia, qua ſunt. Parcis autem omnibus* (eti- am qui in Inferno citra condignum puniuntur) *Quoniam tua ſunt, Domine, qui amas animas.* Hæc malos faciunt peiores, dum cogitant: Si ita eſt, pergam peccare, quia habemus miſericordem Dominum, & ſic in miſericordiam offendunt, qui cæci ſunt, & de ſpinis uvas volunt colligere: eos autem, qui norunt æſtimare virtutem, à peccato potenter abducunt dicentes, Indignum eſſe, vt tanta bonitas offendatur, quæ utique amanda eſt, quia amabilis eſt, & non ſine incredibili iniuria læditur. Quare in lachrymas prorumpunt, & pœnitentiam agunt. Multoquæ id magis animat pios. Quisquis enim Petrum peccatorem tam desperatum videt, prò vno Roſario recitato, Mariæ auxilium tam citò, in modò veniam ab ipſo Chriſto obtinuiffe; cogitat ſe, tot operibus bonis, in Congregatione, vel alibi, oblatis, non ſolum ſpem veniæ, ſed etiam æterna præmia conſecuturum. Quare & opera egregiè ardentèquæ exercet; & ſi in Sodalitate adhuc nulla eſt, cum Petro, propria ſe in aliquam manu inſcribit; æſtimatquæ reuera magni, quod non flocci faciunt niſi desperati.

Matth. 18. 22.

Rom. 2. 4.

Sap. 11. 24.

C A P V T VI.

IN IUVENE CHIROGRAPHVM SVVM
A MALO GENIO RECIPIENTE DOCETVR,
NULLVM ESSE TANTVM PECCATOREM, QVEM

IMMENSE DEI POTENTIA NON POSSIT IN GR-
TIAM RECIPERE, SI VELIT AGERE POENI-
TENTIAM.

DAVID rex peccantis pariter, & pœnitentis fuit exemplū, vt, ob ipſam dignitatis eminentiam, tantò conſpectius eſſet, quidquid de eo legeretur, tantoquæ libentiùs, qui

I.
MISERICOR-
DIAM ET PO-
TENTIAM

K

cum